

tror ikke, Rigsdagstidende vil bevise, at det var en Forudsætning i Fjor. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at det er de fattige, Loven skulde komme til gode. Det ærede Medlem mente jo ogsaa, at det var dem, der fra Vuggen af ikke ejede noget, som der skulde rækkes en saadan hjælpende Haand. Men saa forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem vil forlange saa meget af disse. Det er dog klart, at det er, som allerede nævnt, de gifte Arbejdere, som Landbokommissionen siger, de særlig have opfattet det som deres Opgave at hjælpe. Det ærede Medlem siger, at det er mest de unge. Jeg tror ogsaa, at det mest bliver de unge, men selv om man holder sig til dem, synes det mig underligt at forlange saa store Beløb af dem. Man maa huske paa, at Livsfornødenhederne stige, og der skal flere Penge til nu end for en Del Aar siden. Et ungt Menneske har ikke nok, naar han faar netop det allernødvendigste til at holde Arbejdskraften vedlige, der skal mere til end netop den nødvendige Føde, ogsaa aandelig Udvikling kræver Tiden, men det koster Penge. Jeg indrømmer, at Penge kunne baade bruges og misbruges, men man kan virkelig ogsaa misbruge dem paa den Maade, at man sparer paa den aandelige Udviklings Bekostning, og jeg tror ikke, det vil være heldigt for en Ungdom, der virkelig skal tage Del i Livets Arbejde og gøre en god Gerning. Over for det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) skal jeg blot sige, at naar det ærede Medlem, saa vidt jeg opfattede ham ret, sagde, at man fra den Side, jeg tilhører, har søgt at vække Forhaabninger rundt omkring i de brede Lag, kan jeg ikke erkende, at det er Tilfældet. Jeg ved ikke af, at vi have gjort noget som helst for at vække store Forhaabninger, som det senere vilde vise sig skulde skuffes, men jeg mener, at disse Forhaabninger ganske naturligt ere blevne vakte ved den Stilling, Rigsdagen i det hele har indtaget. Naar Rigsdagen har nedsat en Landbokommission til at undersøge Forholdene, mener jeg, man derigennem har erkendt, at der var et Forhold, som trængte til Forbedring, og at man maatte søge at finde Midler. Derved har man vakt disse Forhaabninger, og det har Rigsdagen i sin Helhed været med til, saa det kan ikke bebrejdes os, at vi nu søgte at gennemføre det, som Landbokommissionen i Virkeligheden har lagt Grunden til gennem det Arbejde, den har gjort.

Og saa vil jeg blot til Slutning over

for de gentagne Udtalelser om det mærkelige i at føre Forslaget tilbage til Folketingets gamle Affattelse gøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa nævnte før, at det egentlig ikke er Folketingets gamle Affattelse i den Forstand, men Ministerens Forslag. Alle vore Ændringer gaa ud paa at føre Forslaget tilbage nøjagtig til den Form, hvori den højtærede Minister ved Samlingens Begyndelse har forelagt det for Landstinget.

Landbrugsministeren (A. Hage): Lige over for den sidste ærede Taler finder jeg dog Anledning til at erindre om, at jeg ved Fræmlæggelsen af Lovforslaget i det andet Ting udtrykkelig tog Reservation med Hensyn til Forslaget, idet jeg udtalte, at jeg paa væsentlige Punkter ikke kunde tiltræde Folketingets Affattelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingene.

§§ 1—2 (se Tillæg C., Sp. 125), hvortil der ikke var stillet Ændringsforslag, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 3 af *Udvalget* (se Tillæg B.) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraf af *samme* (se Tillæg B.) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 3 til samme Paragraf af *samme* (se Tillæg B.) vedtoges med 70 Stemmer mod 7.

§ 3 (se Tillæg C., Sp. 125 ff.), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 4 til § 4 af *Udvalget* (se Tillæg B.) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 5 til samme Paragraf af *samme* (se Tillæg B.) vedtoges uden Afstemning.

§ 4 (se Tillæg C., Sp. 127), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.